

ŽIVOJKA ŽUJKIĆ, rođena je 1955.godine. Živi u Rakovoj Bari. Piše poeziju za decu i odrasle, prozu, aforizme i haiku. Njena poezija je zastupljena u više zbornika i književnih časopisa, a haiku pesme u šestoknjižju Filološkog fakulteta „Trešnjin cvet“ (2002, izbor: dr Ljiljana Marković, Milijan Despotović, dr Aleksandra Vraneš), „Lahor lista klasje“, „Iznad praznine“ (haiku antologija). Zastupljena u zborniku pesama o Peku Raše Perića. Objavila zbirke pesama: „Panteonski hram u grudima“ (Požega, 2000), „Osunčana“ (Knjaževac, 2007), „Vatrenica u Homolju“ (Požarevac, 2011) i „Duge senke“ (Beograd, 2004) - koautor.

Saradnik je Književnih novina „Svitak“ i „Paun“ (Požega). Član je KK „Jesenjin“ (Beograd), SKOR (Novi Sad), „Orfej sa Mlave“ (Petrovac na Mlavi), „Braničevo“ (Požarevac).

IZVOR LJUBAVI

Kad bukneš u meni
čudno zatreperi srce.
Brazdu duše semenjem nezaborava
posipam da si večit.
Jutro probudi korenje tvojih dodira
poput proleća.
Njima strujiš, otičeš, dotičeš
kao reka
a tu si, Izvor u meni.
Bukneš u meni
pevaš,
grgoljiš,
ja golubica slušam i treptim.

KAD PROĐE PEDESETA

Kad prođe pedeseta
tek osluškujemo kucanje
onog sata u venama.
Svet koji smo vatreno voleli
sve se više udaljava
i gledamo kako se konture lednika
sve više povećavaju.
To je kao kad zalazi sunce:
senke se sve više produžavaju
dok neopisiva lepeza svetlosti
puni oko
a tren kasnije hladnoća nas obuhvati.

SAGRADITE MIRU KUĆU

Sagradite kuću prostranu
da ima mir krov nad glavom,
tu da se diči svojom slavom,
nek je okiti ko ikebanu.
U toj kući nek nije gost
jer mir je ko na žaru klada,
zbog oholosti svoje strada
i sjaji ko u grobu svečeva kost.
Sagradite kuću-kavez
da mir ne odleti i tužne
ostavi sve svoje sužnje;
on ima preko očiju crni povez.
Himnu morate pevati
u toj kući i bditi danonoćno
jer mir je nešto moćno
što se hoće pogrešno rasplamsati.
Sagradite kuću prostranu
da u njoj mir mirno zaspi
jer su strašne na svetu prelesti
i svako ima manu i Ranu.

GORDOST USPEHA

Zvezde te ponekad ponesu
i budeš jedan od njih na tren
Pozlata,
pohvala,
večnost,
ne duža od noćnog sna.
Naličje i lice neba
postane isto.
Kad slava prođe
meteor si
kojem ni pred ogledalom
ne vidiš trag.
Sav izgoriš još u lažljivom zvuku
koji je pronosio pljesak
tapšanja mnogih ruku.

O SLOVU POEZIJE

Kad poezija sazri
slasti jezika se šire
kao strast u srcima ljubavnika.
Pesnik se kači o drvo
posaćenog u nebo,

sraste sa krošnjom,
zajedno od nepogoda brane
tlo kome munjom plaćaju zavičajninu.
Kad poezija sazri, pesnik
pripitomljen freskama
iz srednjevekovnih manastira
hoda ko anđeo od srca do srca
ništeći pakao u nevernima.
Kad poezija sazri
od svih nepogoda
ko ogromni kišobran
slašću jezika pesnik brani
rod i otačatsvo
od crnih orlova
i posmrtnih zvona.

SAMOĆA

Pre nego što pročitam
tek napisanu pesmu
kažem glasno svoje ime,
(tišina ne govori, ne zove-
zaboravim naglasak svog imena).
Potom pogledam u ogledalo
da imam publiku
dok kroz prozor zimski mesec
bledo i smrznuto viri.
Otvaram prozor da osvežim lice,
dolete iz tamnog neba
dve-tri zalutale pahuljice
i spuste se na ispruženu ruku;
Eh, eto gostiju koji se tope
od mojih stihova tek pročitanih.
Na tek istopljene pahulje
kane mi suza,
stope se u jedno.
Zatvorim prozor i dugo, dugo
gledam kako se svetlost sijalice
prelama u zajedničkom nebu.

PADOVI

ZVEZDA PADALICA
PAD IMUNITETA
PAD KONCENTRACIJE
PAD PROMETA
PAD POVERENJA
PAD LJUBAVI
PAD SUZA
PAD MORALA

PAD KOSE PO VRATU
KADA ĆE PAD MRŽNJE???

(Povodom 100.godišnjice Prvog svetskog rata)

Osuda. presuda. Izvršenje.
-Neće više biti Srba!!-
Zlih oduševljenje.
Godina za godinom osuda nad nama traje,
veliki pobednik malom lomi krila;
savez zlih protiv Srba ne prestaje.
Ali izvor vitalnosti se puni
iz prsta Boga lično,
njihov se napor kruni.
Mi izabrani, zli izbrisani hoće da smo,
prkose Izvoru Života.
Mi još klićemo Reči Božijoj glasno!

SVET

Silovito, poput misli
onemoćalog čoveka,
mučenog od bestijalnih ludaka,
želim da prepešačim svet,
umanjenog za avion, raketu,
televiziju, internet,
da saznam od razumnih
kud su naumili da krenu
kada su prepustili nerazumni
da im postavljaju ciljeve.
Nerazumni ruše, a crvi
skupljeni u klupka
u svakoj raci čekaju;
nerazumno se prevrću
pokazujući neutoljivu glad
za ljudskim mesom.
Neistražen svet
sumnjive lepote sa unutrašnje strane
želim da vidim,
on, spolja lakiran kao svaki
sklon crvima predmet
da se spoljašnjost sačuva.
U taj svet želim da uđem,
upoznam suštinu
potom zdravo vratim skromnom domu
i otpočnem MOLITVU.

SVEŽINA

Razlivena je aprilska svežina

posle kiše
kao smirenje posle
pokajnih suza.
Behar upija sunce,
duša nadu.
Gospode, uđeni u mene
svežinu
kakav je vazduh posle kiše,
blagosiljaj moje suze
da ozarje osetim.

UDALJENOST BOGA

Zacarilo je zlo u mislima ljudi,
srca bez odbrane
zacvile u jamama tamnim
kad se savest probudi
ali tadž treptaji zla
fijuknu ko sablja.
Anđeli čuvari
zgražavaju se
i beže u naručje Boga.
Gospode,
sve je zbog naše udaljenosti od Tebe
i Tvoje udaljenosti od nas.

ČISTE KUĆE

Kuće u koje svraćam
imaju svetle prozore
i otvoreno lice domaćina.
Imaju i tavane
u koje ne mogu ući
iz pristojnosti.
Kuće u koje svraćam
imaju čist prag
jer mnogo ljudi puštaju
pod svoj krov.
Tim kućama lepo se slaže krov
krov bez mahovine
sa čelom domaćina
jer se redovno čiste.